

Medborgere indenfor samme Fædreland. Og vi behøver ikke at gaa længere end til det konservative Folkepartis Stilling til den højtærede Indenrigsministers Forslag om Brændselshjælp til de aldersrentenydende, som nu sidder og halvsulter og helfryser omkring i Danmarks 1 400 Sogne, for at kunne bevise, at det ikke er fra det ærede Medlem Hr. Pürschel og hans Partis Side, man stiler mod Gennemførelsen af Grundtvigs smukke almenmenneskelige Tanke: at gøre Danmark til et Fædreland for os alle, hvor faa har for meget og færre for lidt.

Nu er den høje Regerings Forslag om Brændselshjælp til de aldersrentenydende jo kun Begyndelsen til en lang Række sociale Lovforslag, Forslag, som i stort Antal vil gaa ud paa netop at mildne Kampen for Tilværelsen for alle de svageste i vort Samfund, Forslag, hvis Grundlinie vil være at lune og hegne om alle dem, der hidtil har levet i Skyggen. Og hvis man fra konservativ Side vil paastaa, at et Folks økonomiske Kaar intet har med dets Aandsliv at gøre, saa vil jeg gerne dertil sige: Jo, der skal dog et vist Lavmaal af ydre Velstand til for at kunne leve et rigt indre Liv. Og ud fra dette bliver efter min Mening den fulde og dybe Sandhed denne, at Ministeriet Staa-ning i national Henseende betyder en virkelig Opgangslinie for vort Land.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Moltesen sluttede sin Tale med nogle besynderlige Udtalelser, Udtalelser, der egentlig ikke vidnede om nogen dyb eller grundfæstet Hjemstavnsfølelse eller Nationalfølelse, om man vil. For det første sagde det ærede Medlem Hr. Moltesen, at Danmark vilde blive en Eunukstat, hvis Socialdemokraternes Afrustningsforslag blev vedtaget, og dernæst sluttede han med følgende Ord: Jeg og mit Hus vil hellere dø for det gamle Danmark, som er, end for det nye, som muligt vil blive, hvis Forslaget bliver vedtaget, det vil ikke blive til at leve i. Den korte Mening af det ærede Medlem Hr. Moltesens Udtalelser er altsaa denne, at hvis Socialdemokraternes Afrustningsforslag bliver vedtaget, bliver Danmark ikke til at leve i. Det tyder ikke paa nogen stærk Samfølelse med det danske Folk, i alt Fald er det en noget egenartet Fædrelandskærlighed, det ærede Medlem derved demonstrerer at være i Besiddelse af.

Hvad det første angaar, Danmark som en Eunukstat, saa tror jeg ikke, at det ærede Medlem skulde bringe Spørgsmaalet om Goldning ind i Debatten. Det ærede Medlem begaar en Uret ved at beskyldte Socialdemokraterne for at ville gøre Danmark til et goldt Land, det forekommer mig unægtelig ogsaa, at Sporene i saa Henseende skræmmer netop for Venstre. Vi husker alle J. C. Christensens Udtalelse i sin Tid i hans Ringkøbingblad om den trepattede Ko, Udtalelser, som den Gang var vendt imod en bestemt religiøs Trosretning i vort Land, men som, efter at Venstre var blevet Regeringsparti, meget hurtigt vendte sig med gribende Sandhed netop mod Venstre. Det var jo saaledes i Venstres Regeringstid med Hensyn til Regeringsforslagene, at det ikke var for Adelen, Koen var trepattet; det var heller ikke for den anden Stand, den kapitalistiske Borger, Koen var trepattet, heller ikke var det for den tredje Stand, den danske Bonde, Koen var trepattet, nej, det var overfor den fjerde Stand, Arbejderklassen, at Koen viste sig at være trepattet og gold.

Er Danmark at sammenligne med en Eunukstat, fordi det bliver afrustet, saa vil jeg sige, at Danmark efter Afrustningen kun for nogle relativt faa Mennesker vil vise sig at være gold, nemlig med Hensyn til Ernæringen af de af Overklassens Sønner, som hidtil i saa høj Grad har fundet Befordring i Officersstillingerne i Hæren og Flaaden. Men for hele den brede danske Befolkning, det meste af Landbovenstre indbefattet, tror jeg, det vil være til Nytte og til stor Velsignelse, at man afskaffer Militarismen og frigør mange Millioner Kroner aarlig til nyttige sociale Foranstaltninger, Foranstaltninger, som kan skabe mere Fred, mere Menneskelykke og mere Livsglæde for hele det danske Folk, selv om ogsaa Overklassen derved skal nødsages til at anbringe sine Sønner paa en Skomagerstol eller i Lære paa et Bødkerværksted.

Hvad det andet angaar, det ærede Medlem Hr. Moltesens Erklæring om, at Danmark ikke vil være til at leve i, hvis det afruster, da skal det ærede Medlem se, at det gaar nok endda. Det ærede Medlem Hr. Moltesen burde vide, at saadanne Trusler ikke længere tages alvorligt af noget forstandigt Menneske her, vi kender Frasen